

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

sanus, qui lanceam Imperatori prætulit, fertur cecidisse. Captus hinc quoque Liemaricus Bremensis archiepiscopus, qui tunc Imperatori, ut potest vir Bauarus, militaret. Cepit autem illum Luderus, qui postea dux Saxoniae, deinde etiam Imperator est factus, adolescens tunc egregia fortitudinis: qui postea duxit coniugem Rixam, Gertrudis, quae soror erat memorati Egberti, filiam, cum qua magnam Saxoniae partem accepit in dotem. Captus autem archiepiscopus Bremensis, pro sua redemptione dedit Ludero Aduocatiam Bremensem, cum trecentis argenti marchis. Inde arbitror enatum ius, quod posterius huius Luderi ducis, in urbem Bremensem vindicare solebant. Egbertus autem comes, non longè post in molendino quiescens, à superuenientibus Imperatoris militibus opprimitur: siue, ut ab alijs traditur, (quod supra significauimus) à sicarijs, qui se in illius familiam contulerunt, ab Imperatore ad eam rem conductis. Quo etiam tempore, junior dux Bauariae fertur se in peregrinatio habitu in Italiam contulisse, motus virtute insignis femina Mathildis: cuius viduatum esse torum audiens, adspirauit in eius nuptias, & ut ferunt, assequutus, ad eas peruenit. Mira feminae virtus, quam summi pontifices venerabantur, principes de longinquo admirabantur: cuius etiam desiderio, hic ex Bauaria in Lombardiam transiit, ut coniugem mereretur.

CAPVT XIII.

Operae precium est agnoscere, quae & unde fuerit illa Mathildis, quam Italici scriptores multa laude efferunt, quod rardè praestant exteris: originem tamen eius illi non attingunt. Multa obsequia impenderat illa Romana sedi, multas pro sua fortuna operas & impensas fecerat conscribendis & alendis pro summo pontifice exercitijs: Sed non potuit tunc in vicem

gratitudinis tertio affinitatis gradu, ad matrimonium, ut diximus, dispensationem impetrare. Ea tum erat temporum obseruantia, ut ne vllus sermo de dispensatione fieret. Nostra sunt tempora liberaliora, nescio si meliora: quando vna puella tertium, ut dicitur, experitur maritum, primis duobus superextantibus: quando summorum pontificum sanguis, ex archiepiscopatu in cardinalatum, & ex illo gradu in secularem ducatum perducitur. Ad Mathildam reuertamur: Ea fuit Egberti marchionis Saxoniae filia, nouissimi Egberti, quem in molendino casum diximus, germana, incōparabilis prudentiae, religionis, & pudicitiae foemina: quā pater eius Bonifacio in Lombardia comiti tradidit virginem. Quo mortuo, cum Azonem Estensem, tertio gradu cōsanguinitatis priori coherentem, acciperet, quanuis ignorans id iniret coniugium, volente pontifice, ab illo declinavit, & in sanctimonia permansit, donēc à Bauaro, de quo quidam sunt authores, peteretur: non aliena à cognitione Henrici Imperatoris. Nam Henrici huius patris Henricus III. & Ludolphus Mathildae auus, vterini erant fratres, ex Gisla Conradi Imperatoris coniuge: quapropter ex Brunone habuit filium Ludolphum Saxoniae marchionem. Hac ergo foemina, & generi suo praestitit, & religioni, ut Henrico grassanti se quā frequenter opponeret. Hac quoque vice, cum Italiam peteret, ab ea Mathilda exercitum illi obijciente remoratur, ne ea Longobardia in reliquam Italiam profisceretur. Matinam tamen cepit Henricus. Prodigium tum visum in aëre interpretantur. Vermes muscis deductiores, tantā multitudinem volitabant in aëre, eaque crassitudine spatium occupabant, ut manu vel virga tangerentur, ut etiam mille passus in latitudine, & duo vel tria in longitudine

line in
ram sa
maior f
Imperi
testatus
uersati
Conten
amicor
regis Ita
Lōbard
dum em
bus eius
niori He
radus a
rex hab
Venient
coram n
dominun
dislaus P
adeo mo
mereret
am regis
reconcili

I mmin
sancta
ciam de
mata su
nulli, in
no gener
lonia. Ap
ducatus.

dine implerent : Portendi putabant expeditionē in terram sanctam. Interea Conradus Henrici Imperatoris maior filius, iuuenis modestissimus, & qui regno, etiam Imperio dignissimus videretur, patris mores & vitia detestatus, abiit à curia indignabundus, fœdam patris conversationem magis secum quàm apud vllum accusans. Contendit in Italiã, & ibi Mathildæ optimæ fœminæ, & amicorū, honestā gubernandi rationē inijt, sub nomine regis Italiae : Paruit enim magna Italia, & præsertim Lōbardia pars Imperatoribus à memoria I. Ottonis. Dum enim illum pater creauerat regē, sed nunc à moribus eius abhorrentem contempsit : coronamq; dedit iuniori Henrico, qui postea patrē destituit Imperio. Conradus autem in Italia vixit annis nouem, ea modestia, vt rex haberetur & esset : nulli tamen grauis imminabat. Venientes à patre milites honorificè excepit : nullum se coram malè de patre loqui sinebat, semper illum patrem dominum Imperatorem appellans. Per quæ tempora Ladislaus Pannoniæ, hoc est, Vngarorum, rex, vita excessit : ad eò moribus & vita probatus, vt inter Sanctos referri mereretur. Welpus deinde dux, aliquandiu extra gratiam regis, Noricorum siue Bauarorū ducatum amissum, reconciliatus Imperatori, denuò recepit.

CAPVT XIII.

Imminebat per ea tempora gloriosa illa in terram sanctam expeditio, quam Urbanus pontifex in Franciam descendens, Claromontano concilio excitauit. Armata sunt multa Christianorum millia, principes nonnulli, in quibus præcipuus ductor Godsfidus dux, materno genere Lotharingiæ : nam pater eius comes erat Bōloniæ. Appellant verò ducem Bulioni, qui nunquàm erat ducatus. Sed cùm locum illum Godsfidus teneret, &